

بِنَامِ آنکهْ جان را فُرْت آموزخت

وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

دانشگاه هنر

دانشکده موسیقی

پایان نامه تحصیلی جهت اخذ درجه کارشناسی ارشد

رشته: آهنگسازی

بخش عملی: یک قطعه برای گروه کرو و ارکستر سمفونیک

استاد راهنما:

حسین دهلوی

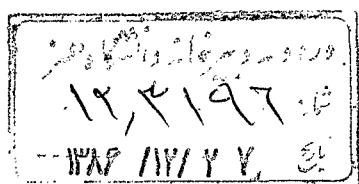
بخش نظری: تجزیه و تحلیل بخش عملی

دانشجو:

منصور حقی

۱۳۸۶ / ۱۲ / ۱۱

اسفند ۱۳۸۶

۴۷۸۱۰

تقدیم به:

تمامی استادانی که به طور مستقیم و یا غیرمستقیم (از طریق آثارشان) افتخار شاگردیشان را داشته‌ام.

تشکر:

با سپاس و تشکر از استاد محترم جناب آقای حسین دهلوی که در تمام مراحل انجام این پایان نامه مرا یاری کردند و نیز آقای اتابک الیاسی که در دوره‌ی آموزشی زحمات بسیاری را متحمل شدند.

اساتید گرانقدر آقایان:

مصطفی کمال پور تراب، شریف لطفی، احمد پژمان، سیاوش بیضایی.

و با تشکر از مسئولین محترم دانشکده موسیقی.

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
چکیده	۱
مقدمه	۳
ویژگی‌های عوامل موجود در قطعه	۴
بررسی ساختار قطعه	۶
یک قطعه برای گروه کُر و ارکستر سمفونیک (پارتیتور)	۱
فوگ در شور سُل	۲۹
دو اثر از دوره تحصیل	۳۸

چکیده

این اثر برای گروه گُر و ارکستر سمفونیک تصنیف گردیده است. قطعه دارای بافت آوازی-سازی است که ابتدا قطعه با وزن شعری خاصی، آهنگسازی شده و سپس شاعر ببروی آن شعر سروده است. در گذشته این روش بیشتر برای ساختن تصنیف‌ها و ترانه‌ها به کار برده می‌شد، اما روش مذکور در این اثر ارکسترال مورد استفاده واقع شده است.

در موسیقی آوازی، ملودیها با توجه به محتوا و نظم شعر نوشته می‌شوند که این اثر نیز از این مقوله جدا نیست. نظم شعر در این اثر باعث تغییر متر در قطعه گردیده، لذا جهت وحدت، فیگورهای ریتمیک تکراری می‌باشند.

از آنجا که بهره‌گیری بیش از حد از فنون موسیقی غرب، بی‌گمان ویژگیهای موسیقی ملی ما را تحت تاثیر قرار خواهد داد در خلق این اثر کوشش شده است که به ضرورتهای موسیقی ملی اهمیت بیشتری داده شود. لذا قطعه دارای فضای مдал می‌باشد. مد قسمت اول قطعه در مایه نوا و قسمت دوم در مینور تئوریک می‌باشد.

در این قطعه از نوعی هارمونی استفاده شده تا ویژگیهای ظریف موسیقی ملی، تحت تاثیر کاربرد عوامل تکنیکی قرار نگیرد. اما از تکنیک ایمیتاسیون برای ایجاد بافت به نسبت بیشتری استفاده گردیده که این کار منجر به ایجاد هارمونی‌های خاص قطعه شده است.

سازبندی قطعه با توجه به ارکستر دوره رمانیک یعنی گروه بادیهای چوبی و بادیهای برنجی به شکل زوج و گروه سازهای کوبه‌ای و گروه کامل زهیها شکل گرفته و از دو ساز زیلفون و گلوکن اشپیل در حد رنگ آمیزی بسیار کمی استفاده شده است.

قطعه از نظر فرم کلی دارای یک مقدمه ارکسترال و دو قسمت مجزا با کنتراستی کاملاً محسوس و یک کداده در ۲۰۵ میزان می‌باشد. زمان اجرا کمی بیش از هفت دقیقه است.

مقدمه

موسیقی آوازی از بنیادی‌ترین انواع موسیقی متداول جهان است و هر ملتی بنا به گذشته‌ی تاریخی و ادبیات شعر و موسیقی خود، با آن مأнос است.

نوعی از موسیقی آوازی ما که در سالهایی نه چندان دور بسیار رایج بوده، تصنیف و ترانه است که تا حد زیادی به شکل‌های مختلف ساخته شده‌اند. اما آثاری برای گروه خوانندگان (گُر) به همراهی ارکستر بزرگ (چه ملی و چه سمفونیک) به نسبت کمتری در تاریخ موسیقی ایران مشاهده می‌شود.

این موضوع نگارنده را بر آن داشت که براساس آموخته‌های خویش و مفاهیم موسیقائی و بافت در محدوده موسیقی ایرانی (البته نه به صورت دستگاهی) اثری را تا حد بضاعت خویش تصنیف نماید.

«این کاری است که توانسته‌ایم، ولی آن نیست که خواسته‌ایم».

منصور حقی
تهران - اسفند ۱۳۸۶

یک قطعه برای گروه کر و ارکستر سمفونیک

ویژگیهای عوامل موجود در قطعه

بافت موسیقی

بافت موسیقی می تواند دارای یک یا دو عنصر(مانند ملودی و همراهی) دو یا چند بخش و یا صفات کمابیش دقیقی مانند هموfonیک، پلی فونیک، هتروfonیک، فشرده، پیچیده، شفاف و غیره باشد. همچنین می توان از بافظهای آوازی یا سازی، پیانویی یا ارکستری و دیگر اصطلاحاتی که به روش‌های اجرایی موسیقی بازمی گردد گفتگو نمود.

این قطعه همانطور که از نام آن پیداست دارای بافت آوازی سازی است که به شکلهای مونوفونی، پلی فونی، و هموfonی، تنظیم گردیده است. پیچیده تر شدن یا تحرک پیدا کردن تدریجی بافت با اضافه کردن ساز یا از طریق معرفی خطوط موزیکال صورت گرفته است.

ملودی و ریتم

این اثر تا حدامکان از عوامل ملودیک موسیقی ایرانی برخوردار است بطوریکه ملودی بخش A در مایه نوا یکی از دستگاههای هفتگانه موسیقی کلاسیک ایران می باشد. جملات ملودی با توجه به شعر نوشته شده و فاقد قرینگی می باشند. این موضوع منجر به تغییر متراهای گوناگون در قطعه نیز گردیده به طوریکه در طول قطعه شاهد این موضوع می باشیم.

هارمونی و کنترپوان

نحوه بکارگیری آکوردها با توجه به فضای موسیقی ایرانی، نوع ملودیها و مصال بودن قطعه می باشد به گونه ای که از آکوردهای کوارتال و تیرس استفاده گردیده اما تابع سیستم خاصی نمی باشد. در قسمت آوازی بیشتر از ایمیتاسیون بهره گرفته شده و کنترپوان به شکل آزاد در قسمتهای از قطعه ساختار آکوردی ایجاد کرده است.

سازبندی

باتوجه به تجربه کم و برخورداری ناچیز از ارکستر، سازبندی این اثر با استفاده از شیوه سازبندی آهنگسازان دوره رمانیک به بعد که جنبه تجربی برای مولف را داشته اتخاذ گردیده است.

بررسی ساختار قطعه گُر و ارکستر

فرم این اثر ABA و یک مقدمه است.

مقدمه با حالت Maestoso و همراهی گروه گُر آغاز و با ایمیتاسیون گروه کر در نقطه اوچ به بخش A

وصل می گردد. مد مقدمه در دستگاه نوا با تنسیک Mi یا به عبارت دیگر ائولین Mi می باشد.

تیمپانی و Pizz بارتوكی و آکوردهای بادی چوبی و برنجی زمینه را برای ورود تم اول از بخش A که

توسط زهی ها اجرا می شود آماده می کند.

از Meno mosso گروه کر به همراهی سازهای بادی برنجی در میزان ۴۱ این تم را به شکل سوال و

جواب و ایمیتاسیون اجرا می کنند تا آنجا که بعد از ورود فیگور سیکستوله بادیهای چوبی تم دوم

بخش A توسط کر به همراهی سازهای بادی برنجی ارائه می شود و این ایده تا میزان ۹۷ که بخش

به پایان می رسد ادامه می یابد.

بخش B با تندای آداجیو در میزان ۹۷ در مینور تئوریک Dō توسط ابوا و ویلن آلتوبه همراهی فلوت

و ویلن های اول و دوم که هارمونی را اجرا می کند ارائه می شود. از میزان ۱۲۱ فیگور آکمپانیمان

جدیدی ارائه می شود و بر روی آن گروه کر تم برگرفته از تم بخش B را اجرا می کند و در این بین

سازهای کوبه ای و بادی برنجی بخشهايی را به عنوان رنگ آميزی تا میزان ۱۳۴ اجرا می کند. سپس

بخش ایمیتاسیونی که قبل از انتهای مقدمه آورده شده بود ارائه می شود و بعد از آن در میزان ۱۴۲

ملودی به عنوان رابط برای شروع مجدد A آورده می شود.

از میزان ۱۵۰ مجدداً بخش A ارائه می‌گردد و در نهایت قطعه با همراهی تمام ارکستر و گروه کر در نقطه اوج به پایان می‌رسد.

مقدمه	22	a	A	b	97	c	B	c_1	121	142	رابط	150	A	205
-------	----	---	---	---	----	---	---	-------	-----	-----	------	-----	---	-----

**A piece for Choir
&
Symphonic orchestra**

M.Haggi

Maestoso
 $J=54$

5

Piccolo

2 Flauti

2 Oboi

2 Clarinet in B_b

2 Fagotti

Corin F I & II

Corin F III & IV

2 Trompete in B_b

2 Tromboni

Trombone 3 & Tuba

Timpani

Gran cassa

Tam-tam

Piatti

Triangle

Tamburo

Tambourina

Glockenspiel

Xylophone

Soprano

Alto

Tenor

Bass

Violini I

Violini II

Viole

Violoncelli

Contrabassi

10

15

icc.

Fl.

Ob.

Cl.

Pag.

cresc.

cor.

cresc.

Tpt.

Tbn.

Tbr.

imp.

G.c.

T.t.

Prt.

Td.

amb.

piano

lock.

Xyl.

S.

A.

T.

B.

Dn. I

Dn. II

Vln.

Vcl.

Cb.

div.

cresc.

cresc.

cresc.

2

Allegro

J=120

20

Picc. ff *pp*
Fl. ff *pp*
Ob. ff *pp*
Cl. ff *pp*
Fag. ff *mf*
cor. f *pp*
cor. f *p*
Tpt. f *pp*
Tbn. f *sf* *sf*
Tbu. f *sf* *sf*
imp. *mf* ff *pp* f *f*
G.c. *wf* f *pp* f
T-t. H *ff*
Prl. H *ff*
Tri. H *ff*
Cimb. H *ff*
crmo. H *mf*
lock.
Nyl.
S. ff *pp*
A. ff *pp*
T. ff *pp*
B. ff *pp*
Jin. I ff *pp* Allegro pizz. *div.* arco
Jin. II ff *pp* pizz. *div.* arco
Vla. ff *pp* pizz. *div.* pizz. *son div.*
Vcl. ff *pp* pizz. *div.* pizz. *son div.*
Cb. ff *pp* ff *mf* ff *mf*

30

35

40

Musical score page 30-40 showing 12 staves of music. The score includes parts for woodwinds (Flute, Clarinet, Bassoon), brass (Trumpet, Trombone, Tuba), and strings (Violin, Viola, Cello, Double Bass). Measure 30 consists primarily of rests. Measures 35 and 40 feature dynamic markings such as *p*, *f*, and *fp*. The score uses a variety of rhythmic values, including eighth and sixteenth notes, and rests. Measure 40 concludes with a dynamic *f*.

Meno mosso

=96

45

50

icc.

Fl.

Ob.

Cl.

Fag.

Cor.

cor.

Tpt.

Ten.

Thru.

imp.

G.c.

T.t.

Psn.

Trill.

Tamb.

Snrco.

Clock.

Xyl.

S.

A.

T.

B.

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vcl.

Cb.

Meno mosso
=96

45

50

ff

f

mp

sf

ff

ff

ff

ff

col legno
sonorific

col legno
sonorific

col legno
sonorific

col legno
sonorific

col legno

f

Picc. **55**
leggiero
mp

Fl.
leggiero
mp

Ob.
a2
mp

Cl.
a2
mf

Fag.

cor.
a2
wf

cor.
a2
mp

Tpt.
wf

Tbn.
mp

Tbm.

Imp.

G.c.

T.t.

Pno.
f

Tri.

Tamb.
mp

brmo.

Glock.

Xyl.

60

S.
f

A.
wf

T.
mp

B.
mp

Vln. I
mp

Vln. II
mp

Vla.
mp

Vc.
mp

Cb.
mp

65

70

Picc.

Fl.

Ob.

Cl.

Pag.

cor.

cex.

Tpt.

Tbn.

Tbm.

Imp.

G.c.

T.t.

Pm.

Tri.

Tamb.

trino

Block.

Kyl.

S.

A.

T.

B.

Vln. I

Vln. II

Vla.

Vc.

Cb.

This page contains two systems of a musical score, labeled 65 and 70 at the top. The instrumentation includes Piccolo, Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon, Cor, Corno, Trompete, Trombone, Tubano, Tamburo, Impresario, Gong, Timpani, Triangle, Tambourine, Trino, Block, Kytara, Soprano, Alto, Tenor, Bass, Violin I, Violin II, Viola, Cello, and Double Bass. Measure 65 starts with woodwind entries (Piccolo, Flute, Oboe, Clarinet, Bassoon) followed by a dynamic ff. Measures 66-70 show a variety of instruments playing, with dynamics including f, ff, mp, mf, arco, pizz., and simile. The score is written on multiple staves, with some instruments appearing in pairs or groups.

A page of a musical score for orchestra and choir, page 75. The score is in 2/4 time with a key signature of one sharp. It features 28 staves across three systems. The instruments include strings (Violin I, Violin II, Viola, Cello), woodwinds (Oboe, Clarinet, Bassoon, Trombone, Bass Trombone, Tuba), brass (Trumpet, Horn, Trombone, Bass Trombone, Tuba), percussion (Drum, Snare Drum, Bass Drum, Triangle, Cymbal, Tambourine, Maracas, Castanets, Claves, Shaker, Egg Shaker, Guiro, Wood Block, Cowbell, Marimba, Xylophone, Vibraphone, Maracas, Claves, Shaker, Egg Shaker, Guiro, Wood Block, Cowbell, Marimba, Xylophone, Vibraphone), and voices (Soprano, Alto, Tenor, Bass). Various dynamics like ff, f, mp, mf, and sforzando are indicated throughout the score.